

Պարույր Սևակ

Պատրանքի պատանքը

Եվ շատ ավելի վատթար է ցավը,

Քան անարգանքն ու անպատվությունը,

Եթե այդ ցավը ծնունդ չի տալիս վեհ ու վսեմին:

Վե՛հ ու վսեմի՛ն,

Լսո՞ւմ եք, տղե՛րք,

Վե՛հ ու վսեմի՛ն:

Եգիպտոսն ինքն է ավագ ներնուծում,

Այն էլ ո՞ւմ համար. իր... Սահարայի՛:

Ծաղրուծանա՞կ է: Կատա՞կ է հիմար:

Բայց Սահարայի ավագն իսկապես

Շինարարական շաղախ չի՛ դառնում.

Մանր է չափագանց:

Ապրելով նույնիսկ համակ-անսպառ ավագի վրա՝

Մեզ հարկավոր է, հատկապես հիմա, ավագ ներնուծել մեր շենքի համար,

Հարկավո՛ր ավագ:

Իսկ պատրանքներից և պատրանքներով հղիանալը

Մեղք չէ հասարակ, այլ մեղք այնպիսի՛,

Որ հավասար է... (բառը չե՛ն ասում):

Եվ բավական չէ՞,

Որքան մերպեսին

Այլասերեցին այդ պատրանքները՝

Այդ հանդերձափոխ գործակալները... (բառը չե՛մ ասում):
Թե բավական է՝
Հուդարկավորման լռությամբ լռենք
Ու լռության մեջ նոր տատեր կռենք՝
Իբրև նորոյա աղվեսադրոշմ
Մին պատրանքների ճակատի համար...
Կորչելը, անշո՛ւշտ, աղետ է ահեղ,
Աղետն էլ գոնե լավ է այնքանով,
Որ ազատում է ելք որոնելու մտքաքամ հոգսից:
Սակայն պատրանքով փրկվելն էլ ախտ է (բառը չեմ ասում),
Որ տարածվում է... խոնավության պես
Եվ ամե՛ն ինչի լնդերքի վրա
Բացում իր վերքը՝ բորբոսի տեսքով:
Անգե՛տ տղաներ, մի՞թե չգիտեք
Մեր միակ փրկչի սուրբ գերեզմանի վայրը սրբազան:
Նա հենց այնտեղ է,
Որտեղ պատրանքն են պատանքում, տղե՛րք,
Պատրա՛նք պատանքում:
Ամուլն ամուր չէ, ոչ էլ ամուրի:
Եվ Հայրենիքը ո՛չ մուրացկան է, ո՛չ էլ հարկահան:
Եվ սերն էլ սուրբ չէ, ոչ էլ գթություն,
Որ ամեն մեկը կամ տա, կամ տաժի,
Այլ սուրբ ավյուն է
Ու սուրբ արյուն է,
Որ պիտի տա ծիլ
Անկողիններում թե՛ մոր, թե՛ մանկան,
Որտեղ սավանը ճմտտորվում է ո՛չ սավանի պես,
Այլ իբրև... պատա՛նք,
Որ... պատառոտվի պատանք-պատրանքը
Եվ համբարձվելով հառնի նո՛ր ոգին:

Նո՛ր ոգին, սղե՛րք,

Նո՛ր ոգին, նո՛րը...

04.XII.1964թ. 09.XI.1965թ.

Երևան Չանախչի